

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilatkozatok és hirdetések.

Telefon szám 34.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Égész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számíthatnak.

Nyitlittér petítésre 50 fillér.

MURAKÖZ

Felolós szerkesztő:
ZRINYI KÁROLY.

Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapfajdos:
STRAUSZ SÁNDOR.

A vasúti megállóhely.

Egy, Csáktornya jövő fejlődésére mélyen kiható mozgalom vert fel szokatlan hullámokat társadalmunk összes rétegeiben. Napirendre került ugyanis a vasúti megállóhely kérdése, mely, úgy látszik, annyira komoly színezetet nyert, hogy megoldása elől már aligha lehet kitérni.

Aktuálissá a kérdést a helybeli polgári iskolába járó vidéki tanulók ügye tette. Az tudniillik ez oldalról a törekvés, hogy a Muraszterdahely felől jövő vonatok kedvéért a vonat a Festetics-utca végén álljon meg, hogy így a tanulók az iskolába hamarabb eljuthassanak.

Az érdekeltség ez iránt a város előjáróságát megkereste s ennek előterjesztésére a képviselőtestület szótöbbséggel kimondta, hogy a vonatok megállítása érdekében a szükséges lépéseket megteszi.

Miután azonban ez a határozat, meghozott formájában, egy vasúti megállóhely létesítését vonná maga után s ezzel véglegesen agyonütelnék az évtizedek óta napirenden lévő abbeli természetes törekvés, hogy a mostani pályaudvar teljes személyi forgalma a tanítóképző-intézet mellett álló 40. sz. örház helyén létesítendő állomásra tereltesse; ellenmozgalom támadt nemcsak a képviselőtestületi kisebbség, de a városi polgárság körében is, mely a képviselőtestület határozatának megsemmisítésére törekszik abban az értelemben, ha Csáktornyan vasúti megállót létesíteni akarnak, azt ne

Zalaujvár felé valósítsák meg, hanem a Rákóczi-utca végén, mely irányban Csáktornya nemcsak a hozzátartozó külső községekkel: Buzás és Battyánnal, hanem a távolabbiakkal is a legelőkeltebb, állandó érintkezésben van.

Ezzel tehát egy hatalmas közérdek nyomult előtérbe. S hogy mennyire meggyőződéssel alapuló, komoly s hozzá életbevágó ez a törekvés, kitűnik abból, hogy a polgárság anyagi áldozatoktól sem riad vissza, hogy a megállóhelynek a tanítóképző mellett való létesítését a maga részéről is lehetővé tegye.

Mindenesetre humánus dolog, ha a vidéki gyerekeknek az iskolába való járási megkönnyítési akarják; de mégis eunól sokkal hatalmasabb közérdek szempontok szólnak amellett, hogy a megállóhely ne a Festetics-utca végén létesüljön, hanem a Rákóczi-utca végén, mely a jövő személyi-pályaudvar embriójává alakulhat ki.

Hiszen mindnyájan tudjuk, miért a mostani helyen épült az állomás s azt is, hogy a vasúti igazgatóság eredetileg a mostani tanítóképző helyére tervezte azt. Valamennyien tudjuk, hogy mennyire elhibázott dolog a város szempontjából, hogy a pályaudvar mostani helyén van s azt is, mennyire általános az óhaj már évek óta Csáktornyan, hogy az másfelé és pedig éppen a tanítóképző-intézet mellé telepítsék át.

Mert érzi mindenki, hogy nagy hiba történt a 60-as években, amikor az akkori

képviselőtestület kicsinyes, de az akkori fel fogás szerint érthető okokból az állomásnak mostani helyén való elhelyezését mozdította elő.

Ne essünk tehát újból ugyanebbe a hibába. Ha akkor megtörténhetett a végzetes tévedés, ne duplázzunk arra rá újból, amikor a múlt tévedéseinek reparálásához az első lépést megtehetjük.

Lássuk be, hogy Csáktornya is másképp fejlődött volna, ha az állomás nem a mostani helyen épült volna ki. Szinte mesterséges akadályokat gördítettek ezzel a város természetes fejlődése elé. Hiszen mindenfelé abban az irányban épül valamely város, amerre a forgalmat lebonyolítják. A forgalom önt életet és életkedvet az összes szervekbe. Csáktornyan pedig, mert a pályaudvar hermetice van elzárva a várostól, retográd irányban történt az építkezés, ami nem egy természetellenes szimptomát vetett felszínre.

De nemcsak a belváros szempontjából volt elhibázott az állomás elhelyezése, hanem a városhoz tartozó külső községek okából is. Buzás, Battyán, melyek tulajdonképpen hajtásai kellene, hogy lennének Csáktornyának, ott vannak most is, ahol egy felszázaddal ezelőtt voltak. Fejlődésükről szó sincs. Maradiság tanyáz ott a legteljesebb mértékben. Semmi nyoma itt annak a haladásnak, mely Csáktornyát egy felszázaddal alatt várossá tette. Pedig itt is lehetne némi átalakulásról beszélni, ha ezek a községek annak idején Csáktornya vérkeringésébe bekapcsolóztak volna.

Gerendás szobákból.

Ira: Pont.

Tömörkény egyik novellás kötetét díszíti a fennírt cím. Csak tessék felnyitani az izléses vászon táblát s akkor az első oldalról egy ősz, barázdált arcú, komoly magyar koponya mered elő. Ahány lap, annyi új meg új típus: s mind izig magyar. Tömörkény legtöbb hőse ott születik a délibábos magyar róna kalásztengerében; ott növeli meg a tűzes magyar napsugár; ott hullik sirjára a zsiros magyar föld róge. A Mihály bácsik, szöke Ilusok, barna Viktoriák, hetyeke Frantzia Gergők minden agysejtje, minden hus és csont atomja a sajátos magyar struktúra szerint igazodik.

... Es Kocsis Bálint uram ökgyelme mégis azt mondja, hogy »nem érdekes«.

Nem szándékom Tömörkény Istvánt — felfedezni — az ilyesmihez nem értek. Hanem, hogy édes Bálint bátyám a kend dolgát elhallgassam, ahhoz meg éppenséggel nincs erőm. Már akkor csak inkább belekontárkodunk, tessz-m Bóthy Zsolt munkájába, az sem léssen nagyobb vétek, mint a kend dolgát elhallgatni.

Distingváljunk csak:

Tömörkény vagy csapni való kontár s mint ilyen hálalos vétket követ el, ha szerény elme-füttatásait papírra veti: vagy pedig len író, érdemes tebetség s akkor Bálint bátyám kendben keressük a hibát. Az első eshetőség meg nem állhat, hiszen Tömörkény babérjait ócsárolni tán lehet: de letagadni — soha! Ó az alföldi magyar egyik legavatottabb tollú rajzolója. Hogy van akkor mégis, hogy »nem érdekes«?

Bálint bátyám, gyígelmedben van a hiba!

Nem érez együtt a szűkszávú, képes beszédű Mihály bácsival; az ő csendes tragédiák közt pergő élete, okos nemessége — kendnek: nem érdekes; a szöke Ilus hívséges szerelme, melynek kezdete egy fényes, éjszét szem villanása s vége is csak akkor szakad, ha a feketére mázolt koporsón zuhog az omló göröngy, mondom, kendnek ez sem — érdekekes. A szilajvérű, cselészővő Viktória; a duhaj, de egyébként jószívű Frantzia Gergő csárdai csintevése sem hevíti fel. Uram Isten! — hova jutottunk: már a szinmagyar érzése, gondolát és cselekvés világa sem tetszik? Már az ilyesmi nevetni való, ej dehogy, csak mosolyra sem érdemes hipokrizis?

Micsoda címen kívánjuk akkor, hogy a mi írónk a magyar erkölcsről, magyar dicsőségről, magyar bűnökről zeugenek, ha holmi Kocsis Bálintok is válogatott orrfintorgatással köszöntik az ilyen izű munkásságot?

Azt mondhatnák, hogy — egy ember nem a: nagy közösség. Jó, jó — egyetemes igazságot nem kívánok kovácsolni, de ha tesszem egy pár száz lelket számláló községben is feltűnő sok a — Kocsis Bálint, az már gondolkozásra késztet. Vagy, azt is monehatnák, hogy együgyű falusi koponyák — és így tovább. No, no — Bálint gazda »olvasott, tanulmányos okos ember«. Még annak a módját is tudja, mint kellene »intézkednie« az előjáróságnak, hogy ne keljen — pótdadó . . . T. i. legyen a község pék, szatócs, korcsmáros, kéményseprő, foltozó varga, esetleg hóhér is, ami mind hasznos foglalkozás s akkor: a haszon le-

gyen a pótdadó . . . Persze, az ilyesmit — még köll értenyi!

Kik fejlesztették idáig a falusi bölcseséget? Talán azok a magyar írók, ki ról Ón, jó Góga Októvián ír csak rosszat tud? Talán a mi nemzetközi témákkal és alakokkal bajlódó írónk fejlesztették ide a magyar polgár jó érzését?

Nem, urak, má-hol a bibi.

Feltételezem, hogy Kocsis Bálint polgártárs a Regőli bácsi naptáránál, a Hököm Muki, a szép Franciskó csodálatos (!) — történeténél egyebet nem is olvasott: még sem érez együtt az egyszerű életviszonyok közt élő magyar paraszttal. Nem érez vele együtt, mert minden csak azt kiáltja feléje, hogy felesleges a régi magyar szokás, a magyar erkölcs, meg neveltséges is. Az ég tudja honnét csöppent mai morál azt hirdeti falún: az ostobák, a fukarok hordják még az ólomptykés pruszlikot; az ezerráncú gyolcsagatya meg éppenséggel neveltségre ingerlő — parasztság . . . A fodros kantáros kötött, bokát verő női kabátok, bukjel szoknyák és sálók (ó mi szép is mind ez, hogy a varjú vájja ki a feje bójját a kitalálójának!) — ezek nevelik a Kocsis Bálintokat.

Az az örült hajsza, mely a szépet csak a külsőségekben kívánja fitogtatni: az törli le a többé-kevésbé elszigetelt magyar lelkeről az ősi magyar vonást. Éa addig, míg a vezetők egyszerűséget prédikálva naphosszat robotolnak egy-egy divatos — plörözért: mind az a mi — ősi magyar — nem érdekes! Amen.

Ha a vasúti megállót a tanítóképző-intézet mellett létesítjük, egy csapásra megváltozhatik minden. Csáktornya fejlődése a külső községek felé terelődnek. A belváros és külső községek összeépítése valóra válhatnak. S az ekként lámadt perspektívába nemcsak a délvásut személyi pályaudvara is végeredményében beilleszkednek, hanem a külső községek megmagyarosítása is megkezdődnek.

Tehát nemcsak területiális következmények kapcsolódnak bele a megindult ellenmozgalomba, hanem nemzetiiségi szempontok is, melyek mellett pedig alaposan eltorpül annak a 14—20 vidéki tanulónak az ügye, akik lehet, csak egy—két évig fognak járni a csáktornyai polgári iskolába; de ha Alsólendva nem is kapna lányiskolát s a csáktornyai polg. lányiskolának a jövőben is lennének ily tanulói, akkor sem nyernének többet a kaszárnya melletti megállóval, mint a tanítóképző-intézet mellett, ahonnan az utat az iskolába körülbélül ugyanannyi idő alatt tehetik meg, mint a 45 számú vasúti órházról.

Mivel tehát a lovaskaszárnya melletti megálló mellett csak egy, lényegtelenül eltörpülő szempont szól, a tanítóképző mellett megállónak a támogatására pedig egész légiója a közérdeki szempontoknak hozható fel: nagyon kívánatos, sőt Csáktornya érdekében szükséges, hogy a vasúti megálló a 40-ik órház mellett állítsassék fel.

Csáktornya jövőjének a kérdése, hogy a nagyfentosságot nyert ügy ilyenképpen oldassék meg.

Felhívás a „Muraközi Tanítóképző” tagjához.

Kedves Kartársak!

A »Muraközi Tanítóképző« választmánya f. é. március hó 15-én tartott ülésében több, a kör ügyeit érintő dologról tanácskozott, amelyekről, körnelnöki tisztségemből kifolyólag, szükségesnek tartom ezenel tiszteletteljesen a kör tagjait is értesíteni és a dolog érdeméhez szíves közreműködésüket, nemkülönben jóakarataikat kikérni.

A választmány — csekélységem indokolt előterjesztésére — a tanítóképző f. évi rendes közgyűlésének idejéig (október hó első hete) halasztotta s tekintettel arra, hogy a múlt évi közgyűlés által elfogadott s kijelölt Muracsány községben — az ottani tanítótestülettel vett értesítés szerint — a közgyűlés meg tartható, más helynek kitűzése egy később tartandó választmányi ülés feladatává tételt.

A »Zalamegyei Általános Tanítótestület« központi, valamint az »Eötvös-alap« elnöksége által leküldött s választmányunk részéről f. év október hónapjára kitűzött 40-ik tanítóképző gyűlésre a tárgyalásra felveendő tételek közül a választmány az alábbi három tételt jelölte ki a tanítóképzőnek őszi közgyűlésén leendő kidolgozására:

1. Az iskolák szellemének modernizálódása.

2. A tanítóságnak a patronázs egyesület keretében való szervezkedése.

3. Az »Eötvös-alap« új alapszabályainak ismertetése.

Aki az igen tisztelt kartársak közül a fent kijelölt tételek bármelyikének kidolgozására vállalkozik, tiszteletteljesen kérem, szíveskedjék abbeli szándékát velem f. év május hó 1-ig bezárólag tudatni, illetve azt nekem bejelenteni; mert az őszi közgyűlésre való előkészületeket csak úgy leszek képes

foganatosítani, ha kartársaim közreműködésükkel megajándékoznak s a fenti három tételnek — melyek tanügyi és emberbaráti szempontból elég fontosak úgy a társadalom, mint pedig magára a tanítóságra nézve — a tárgyalása a közgyűlés tárgysorozatába felvételük.

Kedves Kartársak! Az Önök kitüntető bizalma, amelyre mindenkor hálással tudok visszaemlékezni, egy évtizeddel ezelőtti csekélységemet az elnöki tisztséggel ajándékozta meg. Úgy mondják, hogy az ily kitüntető tisztség nincs, semmiféle munkával egybeköve s csak boldog lehet az a földi halandó, ha ily szerencse sugározhatik rá! Amde ezen egy évtizedes szerény körnelnöki működésem alatt — bármily nehezezem esik is, de be kell vallanom — a tanítóképző érdekében kifejtett produktív munkálkodásom helyett örökösén csak a kör belügyeinek s ezek közül is különösen a tanítóképző szerencsétlen anyagi viszonyainak rendezésével voltam és vagyok elfoglalva. Én úgy tudom, hogy az Önök bizalma és kartársi szeretete csekélységemet nem a tanítóképző »iródeák«, vagy, hogy egy igen tisztelt kartársam és barátom szavait idézzem: »a tanítók ügyvédje« szerepével ajándékozott meg, hanem sokkal áldásosabb tevékenységet kíván, vár körnelnöki tisztségemtől. Fájdalom, körünk tradicionális szelleméhez híven a hasznos munkálkodásra ily állapotok mellett képtelen vagyok. No hát Kedves Kartársak, ily szerencséből én valóban nem kérek!

Tanítóképző pénzügyi állapota válságos, a bevételek nem fedezik a kiadásokat, mert a tagdíjhátralék egyre emelkedik és jelenleg — körünk fennállásának 40-ik évében — a hátralék egyezeregyszázötvenkettő koronát tesz ki; Csakis gyors és alapos ténykedés az anyagi viszonyok rendezésében mentheti meg ezt a lényeg mult tanítóképzőt attól, hogy a tönk szélére ne jusson és ezáltal szellemi és erkölcsi lényekedésében károsan ne befolyásoltassék.

Igaz, hogy a tanító nyomorúságos helyzete és a nehéz megélhetési viszonyok egyrészt okai annak, hogy a tanítóképző pénztára üres és a hátralékok egyre szaporodnak, mert csak nagyon kevés kartárs áldozatkészsége nyilatkozik meg a tagdíjak pontos lerovásában.

Én tiszteletteljesen kérem a »Muraközi Tanítóképző« azon igen tisztelt tagjait, kik tagdíjhátralékban vannak, szíveskedjenek tagdíjkötelezettségeiknek pontosan és sürgősen eleget tenni. Ne várják Kedves Kartársak a névre szóló felhívásokat, mert azok megírására nincs időm, a kör pénztárának pedig a postai költségekre nincs fedezete.

Felhívásomat, kérelmemet ismételtelen az igen tisztelt kartársak jóindulatába ajánlván, vagyok

Csáktornya, 1913. március hó 29-én.

szívélyes kartársi üdvözléssel

Brauner Lajos

a »Muraközi Tanítóképző« elnöke.

K Ü L Ö N F É L É K.

Elitkölt melódiák.

*Nem tudok már írni,
Nem tudok zokogni,
Nem tudok nevetni,
Mulatni, kacagni,
Kihalt már szívemből az öröm, a bánat,
Kipusztult az érzés, többé föl nem támad.*

*Valamikor sirtam,
Zokogva zokogtam.*

*Nem is olyan régen,
Kacagva kacagtam,
Együtt volt szívemben az öröm, a bánat,
Mikor még — barna lány — vágyódtam utánad.*

*Nem tudom már rólad,
Nem ismerlek már rég,
Csókot, táncot, mosolyt
Régesrég felejték,
Elfáradt szívemben az öröm, a bánat,
Mindem szép érzésem otthagytam tenálad.*

Kozma Imre.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Madarász Lajos zalavármegyei segédtanfelügyelőt jelen minőségében a VIII. fizetési osztály harmadik fokozatába kinevezte.

— **Házasság.** Leszjak Pál, zágrábi gimnáziumi tanár, oltárhoz vezette tegnap délután Alszegey Alajos nyug. polgári iskolai tanár leányát, Paulát, Víziszentgyörgyön.

— **Halalozás.** Opris Péter posta- és távirtda főgazdát, a pécsi postagazgatóságának 26 év óta vezetője, f. hó 27-én szívzselhűdés következtében hirtelen meghalt 65 éves korában. A halálhíre a helybeli postahivatal épületére a gyászlobogót azonnal kitűzték Opris Pétert tegnap délután temették el Pécselt. A temetésen a csáktornyai postahivatal Muzikár Ferenc főnök képviselte.

— **Hangverseny.** A helybeli Iparosok daloskora látogatott hangversenyt rendezett f. hó 24-én este a Zrínyi-szálló nagyertermében. A mulatság programjait szerint folyt le. Első része énekből állt. A műsor öt pontot foglalt magában. A műsor pontjai a következők voltak: Suhog a szél (múdal), Somogyi Lászlótól; Kedves babám (népdal egyveleg), Lányi Ernőtől; Ha meghalok (népdal egyveleg), Varga Józseftől; Régi nóta, híres nóta — Lányi Ernőtől; Kurucz bordal — Káldi Gyulától. Az énekkart Katz Lipót karmester dirigálta. A hangverseny jól sikerült. Utána tánc következett. A táncoló közönség csak a hajnali órákban oszlott szét. Az estélyen a következő felülfizetések történtek: Deutsch Jenő, Keresk Ifjak Önk Egyes., Neumann Róbert 5—5; Kaiser Andor 450; Antonovics József, Kaczin Mihály 4—4; Mayer Armin, Pecsnik Ottó 350—350; Reints István, dr. Wollák Béla, Branilovits János, Hencsei Gábor, Hoffmann Pál, Orbán Elek, Plichta Béla, Rónai Sándor, Wollák Rezső 2—2; Antonovics Antal, Földes Mór, Heilig József, N. N., dr. Schwarz Lajos, Strausz Miksa, Stocki N., Tarnai Mihály 150—150; Antonovics Gusztáv, Halász Manó (Alsólendva), Strasser Ernő, Szirk Frigyes, Taussig Oszkár, Tomasiac Tamás (Drávanagyfalva), Vajda Andor, Willner Kalmán, Zrínyi Károly 1—1 K; Bárka Imre, Handelsmann Ferenc (Zegersz.), Heinrich Róbert, Kelemen Béla, Molnár János, Mózes Géza, N. N. Pálya Mihály, Peitl József, Polyák Mátyas, Szotmann Kalmán, Szerb Henrik, Imrei Ferenc, Sáfrán Ferenc 50—50 fillér! melyért ez úton is hálás köszönetet mond az Iparos dalárdára.

— **Eljegyzés.** Löwenstein Hermann zágrábi kereskedő jegyet váltott Klein Etelka kisasszonnyal, Ujvideken.

— **Fővétel a Tanítók Házába.** A »Zalamegyei Általános Tanítótestület« kiegészítő részét képező »Muraközi Tanítóképző«-nek a budapesti Tanítók Ferencz József Házában létesített kedvezményes alapítványi helyére az 1913—1914. tanévre oly muraközi tanítóknak a budapesti tudomány vagy műegyetem vagy egyéb fő- és szakiskolában tanuló kiváló elemenetű, példás magaviseletű fia pályázhatnak, kik egyszersmind a »Zalamegyei Általános Tanítótestület«-nek s

az Eötvös-alapnak tagjai. A fölvételek folya-
modók a kérvényhez mellékelni tartoznak :
születési, tanulmányi és esetleg erkölcsi bi-
zonyítványokat. A hiánytalanul felszerelt
kérvények az Eötvös-alap (Országos Tanítói
Segélyegyesület) elnökségéhez címezve, 1913.
év május hó 1-ig nyújthatók be Brauner
Lajos csáktornyai áll. isk. igazgató-lanító, a
»Muraközi Tanítókör« elnökéhez.

— **Fatelp Csáktornyan.** Multszámunk-
ban a vasúti megállóval kapcsolatosan em-
líttett lettünk, hogy a zalai Eszterházy-féle
erdőket egy külföldi cég megvásárolta s hogy
a fa feldolgozására Csáktornyát szemelte ki,
ahonnan a fát tovább szállítja. Biztos for-
rásból pótlólag arról értesültünk, hogy az
erdőket nem egy külföldi cég vásárolta meg,
hanem a Lender-cég Budapestről, de egy
külföldi cég támogatásával — három millió
koronáért. Az erdőkből nyerendő tölgyfát
körülbelül 8—10 ezer vaggonnal fogják Csák-
tornyára szállítani, hogy itt ötkeretes fűrész-
szekkel már az idei télen üzembe vegyék.
A dolog már körülbelül a befejezettség
stádiumában van; de azért mégsem ártana
a város előjáróságának, ha a dolog iránt
érdeklődnek. Ezzel a maga részéről siettetné
az effektuálást s amennyiben még nem történt
volna a hely kiszemeléseben a döntés, a
maga előzékenységgel Csáktornya részére
biztosíthatná ezt a fontos vállalatot, mely
10 éven át sok munkaerőt s így nagy
pénzösszeget lekötne Csáktornya javára.
Csáktornyára életkérdés, hogy egy ily gazda-
sági erőforrást a maga részére biztosítsa.

— **Husvét.** Ragyogó tavaszi nap köz-
szöntötte az ünneplő világot husvét első
napján. A tavaszi nap — éjgyenyelőség kalen-
dáriumi pontossággal meghozta a tavaszt és
boldogan lepték el az emberek az utcákat és
delé felé a templomot. Délután a kirándu-
lásnak is jutott mindenféle nagyszámú soka-
ság. Nincs igen kiránduló helyünk, de azért
mégis a szabad természet ölelő karjaiba
kíváncskozott mindenki, aki csak tehette.
A tavasz azonban amily gyorsan bemutatkozott,
oly hamar el is szállt husvét másodnap-
ján. Az előző napon levetelt felülöket a
barátságatlan szél ismét visszahivogatta.
Olykor kisütött a nap s akkor kiáradtak az
utcára az emberek, aztán megint megeredt
az eső s tombolni kezdett a szél, elriasztva
mindenkit biztos fedél alá. Délután már
nem esett az eső, de a barátságatlan szél
otthon marasztalt mindenkit. Gyümölcsöltő-
boldogasszony ünnepén már ismét tündökölt
a szép természet s derűt hozott ebbe a
szürke világba.

— **Közgyűlés.** A »Csáktornyai Iparos
Dalárda« folyó évi apr. hó 1-én d. u. fél 8
órákor az iparstület nagytermében rendez-
tevi közgyűlést tartja, melyre a pártoló tagok
is meghívatalnak.

— **Uj adminisztrátor.** A helybeli zárda
adminisztrátori széke tudvalevőleg Zabavnik
Alajos elhunyásával megüresedett. Az admi-
nisztrátorság azonban rövid idő alatt újból
betöltetett. S a kinevezés közmegegyezésre
történt. Mert a tartományfőnök a csáktornyai
plebánia adminisztrátorjává helyettes plebán-
osi minőségben a zárda volt házfonóké,
Rösmann Róbert szerzetest nevezte ki. Az
új adminisztrátor hivatalát folyó hó 27-én
elfoglalta.

— **Március 15-ét Drávavásárhelyen** is
mellő módon ünnepelték meg. Az áll. isk.
tanuló-ifjúsága, diszszálzóval, a tanítók
vezetése mellett bevonták a templomba, ahol
Felpich Lajos esperesplebános mondott misét

a nap emlékére, mialatt a felsőbb osztályosok
a kóruson magyarul énekeltek. Mise után az
áll. isk. udvarán gyülekeztek a növendékek,
ahol Srády József igazgató-lanító méltatta a
nap fontosságát. Azután következtek a szava-
latok és hazafias dalok.

— **Csáktornya zárszámadása.** Csák-
tornya 1912. évi zárszámadásából a követ-
kező fontosabb tétételek emeljük ki. A re-
gále-kötvény 489000 K. a földterhementse-
sítési kötvény 2000 K értéket képvisel. A
helypénzszedési jog értéke 200 ezer, a
vadászati jog értéke 2 ezer koronára rüg.
A községi ingatlanok és ingóságok a vagyoni
lellár szerint 1313067-20 és 11925-05 K-t
érnek. A szegény-alap 21348, a kórház-alap
41077 K-t tesz ki; kisebb alapok 3691 K-ra
rúgnak. A község tiszta lörszavagvona 875950
K értéket képvisel. A városi alkalmazottak
24180 K fizetést élveztek. A közvilágítás
6744 K-ba került, iskolai célokra 15785-61
K fordítottak, aközépületek fenntartása 3121-93
K-t emésztett fel. A közs szegények segé-
lyezésére 139240 K-t fizetett ki a város. A
szépítő és tűzoltó egyesületek támogatása
1680 K költséggel járt. Az utak és hidak
fenntartása, a kavicstermelés 2002 K ösz-
szegelt emésztett fel. A laktanya utáni kamat,
lörelészés és fenntartási költség 51047 K-t
lett ki.

— **Uj végállomás.** A Csáktornya—Ukki
vasútnak eddig Csáktornya volt az egyik
végállomása. Újában azonban azt tervezik,
hogy a vasútvonalnak Varasd legyen a
végő állomása. Ha ez megvalósul, akkor
az Alsólendva felől jövő vonatok Varasdig
fognak direkte közlekedni, ami egyes utasokra,
akik Varasdra szándékoznak, kellemes re-
formot jelent. Mert nem kell órákig várni
Csáktornyan, míg a legközelebbi vasút őket
Varasdra tovább szállítja.

— **Csecsemőhulla a Murában.** Rémes
leletre akadtak a minap Murakeresztur ha-
tárában, a Mura folyó partján a járókelők.
A víz színén egy csecsemő hullája úszott,
melyet az összesereglettek csakhamar ki-
húztak a folyóból. Ekkor konstalták, hogy
az egy három-négyhónapos leánygyermek
hullája s a fején ütések nyoma látható. Eb-
ből az következtethető, hogy a csecsemő
bűntény áldozata lett. A murakereszturi
csendőrs teljes apparátussal kezdett a nyom-
ozáshoz, mely azonban eddig még nem
vezetett sikerre. A nyomozást most folytatják
az egész Mura mentén.

— **Népesedési statisztika.** Születtek :
Spolár József, Spolár János, Vertárics József,
Vugrinecz József, Rittarec Rozália, Stranczi
József, Ferencsina Fani, Bencsik Antal. Meg-
haltak : Bask József (2 n), Spolár József
(1 n), Spolár János (1 n), Zabavnik Alajos
(65 é), Vugrinecz József (7 n), Drvarics
Mária (32 é). Házasságot kötöttek : Rosen-
berg Gyula és Schönwald Róza.

— **Gyilkosság.** E hó 16-án, virágvásár-
nap este gyilkosság történt Drávavásárhelyen.
A gyilkosságot Pertlik Lőrinc részeges kö-
műven követte el, aki anyósát, öz. Vértes
Ferencné, revolverrel lelőtte. Pertlik Lőrinc
részegen jött haza, mi miatt beteg felesége
szemrehányásokkal illette. A családi perpat-
varba beleszólt az anyós is, aki leányának
fogta partját. Erre Pertlik feleségét bántal-
mazni akarta, az anyós azonban közbevetve
magát, valósággal dulakodás támadt vő és
anyós közt. Ebben a tülekedésben a részeg
Pertlik Lőrinc előrántotta a nála lévő revol-
vert s anyósára rálőtt. A csendőrség a gyil-

kosságról értesülvén, Pertliket le akarta tar-
toztatni, de Pertlik időközben megugrott.
Csak szerdán akadtak rá Tótfaluban, ahonnan
a helybeli járásbíróshoz hozták s előzetes
letartóztatásba vették. A vizsgálóbíró Pertlik
Lőrincet kihallgatása után föltételes szabad-
lábra helyezte. Miután azonban az őregasz-
szony időközben, 12 napi szenvedés után,
súlyos seibeiben kiszenvedett s mert attól
lehetett tartani, hogy Pertlik Lőrinc meg-
szökik, a gyilkost újból letartóztatták s to-
vábbi intézkedésig a csáktornyai kir. járás-
bíróshoz börtönében őrizet alá helyezték. In-
nen a nagykanizsai kir. ügyészség kezeibe
adják át.

I R O D A L O M.

— **Egy uj szállóige.** Egnéhány nap óta
az ismerősök egy különös kérdést adnak fel egy-
másnak: — Tudja ön, hogy hány szem lencse fér
egy féltitres pohárban? — Igy hangzik a kérdés.
— Nem én! — Hangzik a válasz. — Pedig jó
lesz, ha megszámlolja, mert háromszor koronas
jutalom van kifizése azok számára, akik azt a
mennyeiség megközelítőleg eltalálják. — Jömagunk
is kíváncsiak lettünk rája és utána jártunk, hogy
mi kellett éltre ezt a szállóigét. És a követke-
zőket tudtuk meg. A KÉPES HÉT, adta fel az
olvasói részére ezt a kérdést. Egyik budapesti köz-
gyűzőnél megtöltetett egy féltitres poharat kisszemű
lencsével, azután a most megjelent számában pá-
lyázatot tűzött ki olyformán, hogy a megfejtők
között ezer korona értékű női kelengyét, ezer ko-
rona értékű úri szobaberedézt és 500—500
korona értékű női és úri ékszer sorsol ki. Miután
ebben a pályázatban a Képes Hét számonkénti
vásárlói is résztvehettek, ajánlatos tájékozott
prospektust kérni, amelyet a Képes Hét kiadóhi-
vatála Budapest, V., Visegrádi-u. 13/a, bárkinék
készíttel ingyen és bérmentve küld meg.

— **A virágnak megtiltani nem lehet . . .** Ez
az örök szóp dal arra figyelmeztet, hogy a virág
»kinyeltek virítani kénytelen.« Látszik, hogy a
poéták nem kerétesek. Mäskülömben tudniok ke-
lene, hogy a virágot nem lehet virágzásra kény-
szerteni, ha nem adjuk meg nekik a fejlődésük-
hez szükséges összes feltételeket. Ez a gyönyörű
dal csak a »Háztartás« olvasóira bir érvényül.
Az ő ablakaik, az ő kertjük, erkélyük pompáik
virágdiszben, mert ez a 19 éves közhazsnu, kitűnő
lap a »Könyha«, »Befőzés«, »Baromfitenyésztés-
«, »Tejgazdaság« stb. háztartási ismeretésein kívül,
a »Kertészet« rovatát is bőven ellátja hasznos
tudnivalóval. Most a tavasz kezdetén, különöben
ajánlatos, hogy a kertészkedő magyar hölgyek
szorgalmasan forgassák a »Háztartás« lapjait:
azok mindenre megtanítták ami a diszkrét, a
konyhakeri, a gyümölcsös és a szobakertészet
körében nélkülözhetetlen. A »Háztartás« havonként
három gazdagon illusztrált díszes füzetben jelenik
meg. Előfizetési ára negyed évre 3 kor. Ha most
fél évre 6 koronával fizet elő, ingyen és bérmentve
kapja meg a »Háztartás Könyvtára« most meg-
jelent 20 pompás kötetét. (Budapest, VI. kerület,
Eötvös-u. 36.)

— **A »Kultura«** meglepetést hozó számai
megint eggyel szaporodtak. A folyó hó 10-én meg-
jelent szám aktualitás tekintetében megint első
helyet biztosít, mint folyóirat saját magának; a
munkatársaknak pedig az írók sorában. Pogány
Béla »Az irodalom gazdasági harcai« cím alatt,
rövidre fogott, de annál hathatósabban ható elme-
fordítást közöl az irodalmi irány alakulásáról,
amelyben kifejti, hogy nem az író irányítja az
irodalmat, hanem többé-kevésbé csak a közönség
tetszése vagy nem-tetszése. A maga nemében
nagyon sikerült Orbók Atilla kis elbeszélése. A
»kanadai«. Lovag Ádám a pesti nóta jellemzése,
dr. Turnowsky Sándor »Wiertz« című kritikai
esszéja méltán sorolhatók a magyar irodalomban
még nagyon kevés méltatásra talált témák közé.
A két vers, az érdekes folytatásos filozófiai cikk,
a várva-várt regény, valamint az irodalmi és kri-
tikai aktualitások mind csak elősegítik azt, hogy
a »Kultura« mint a legkedveltebb családi lap
mindenhol méltatást találjon. A »Kultura« szép
kiállításáról Röttig Gusztáv és Fiai soproni cég
könyvnyomdája gondoskodott. A lap előfizetési ára
10 K félévénként.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika u Csáktornya

Izdateljstvo:
knjižara Strausz Sandora
kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: svaku nedelju.

Predplatna cěna je:

Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leta 2 kor.
Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fa računaju.

Odgovorni urednik:

ZRINYI KÁROLY.

Surađnik:

PATAKI VIKTOR.

Izdavatelj i vlasnik

STRAUSZ SANDOR.

Kontrakti od žetve.

Težak človek najviše more zaslužiti vu žetvi, jerbo onda si pribavi za celo leto kruha. Zato je vrlo dobro, ako težak človek zna, nakaj mora paziti, ako lětno si osigurati oće. Pismo govori, to je jedanput istina, jerbo ako nęga pisma, onda je sve zabadao, nije moći bez pisma tak lahko očivestno zah tēva, kak je treba ove kontrakte napraviti. Jednako brani ov zakon tak težaka, kak i gazdo.

To govori zakon najpredi, da koji vu žetvu ideju, navěk moraju pismenoga kontrakta imati sa gazdom, koj kontrakt se pred onim občinskim poglavarstvom mora pismeno napraviti, kam većšina od težakov spada.

Ako se kontrakt ni napravi tak i vu ovu ime, kak zakon zahtēva, onda pred sudom neima nikakvu jakost, tojest ni valja nikaj, ravno tak, kak da ga niti nebi bilo, i zabadao drće nešći k varmegjinskomu sudcu ili k ališpano, nikaj nemoreju na takvi način tam zadobiti. Vu kontraktu uvěk mora zapisano biti, da poprilički kak veliki falat je za žeti i kakvo silje raste nanjim. Ako gospodar nekaj sam svojom drožinom kani požeti i to se mora nuter vu kontrakt

postaviti, takodjer i to, da kak veliki je ov falat i kakvo silje raste nanjim.

Jako važno je vu zakonu i ova stvar, za koju nigdar nije smeli pozabiti ili s kontrakta vun ostaviti: ako je plaća tak pogodjena, da težaki s rēsa moraju požeti, skup znositi i zmlatiti, ov rēs se mora slovami i sbrojom vu kontrakt zapisati, ako pak poleg hudoga silja težaki nemoreju rēsa prěk zeti, vu kontraktu mora biti, da kuliku njim gospodar na ov način vu penezi mora splatiti. Ako je naprimo svaki dvanajsti križ sgorvorjeni, kuliku njim mora gospodar vu gotovi penezi splatiti, ili pak kuliko metercentov čistoga zrnja njim mora dati.

To je tak važna stvar vu kontraktu, da bez toga težaki nigdar nesmeju predi kontrakta podpisati, doklam je to vu kontraktu ni sgorvorjeno.

Ako gospodar i koštu da težakom, to takodjer se dobro mora vu kontraktu razložiti; ako težaki kaporu dobiju ili pak od plaće naprē zemeju nekaj, to se vu plaću mora računati. Sad ako nešći nazat da kaporu stēm nemore se vun sneti iz kontrakta, zato pogodjeno delo mora sveršiti. Ako pak težaki daju gospodaro kaporu vu penezi, ovi penezi pri občinskim poglavarstvom se moraju položiti i tak dugo tam ostanaju, doklam je ni delo pošteno svršeno.

Zakon zahtēva, da kontrakt pred občinskim poglavarstvom se napravi i to tak, da jednoga težaki dobiju vu ruke, jednoga

pak gospodar. Predi kak se podpiše kontrakt, pred poglavarstvom se mora na glas prečitati i po materinskim jeziku pred semi raztolnačiti. Takodjer predi se opominaju svi, da kakve kaštige se moreju zahoditi, ako kontrakta nebi šteli tak sveršiti, kak to moraju zapovēda. Svi pred poglavarstvom moraju sami nazočni biti i sami svojom rukom kontrakta podpisati, koj nezna pisati on križa mora dati.

Kad je kontrakt podpisan, na obedva notariuš napiše, da se kontrakt prečitao, po materinskim jeziku raztolnačil i da svi su pred občinskim poglavarstvom kontrakta podpisali. Vu težačke knjižice zapiše gospodara ime, kakvu delo budu morali sveršavati i vu kakvim vremenu, nazadnje pak jednoga kontrakta da gospodaru, jednoga pak težakom ili pak njihovomu vodji, palēru. Razmi se, da za ov posel notariuša plaća ide, kuliko ima juša potrebuovati, to je vu zakonu odlučeno. Od kontraktov stroške navěk sam gospodar mora platiti.

To su oni punkti vu kontraktu, koje tak težaki, kak i gospodar mora znati i obderžati. Ako se tak napravi kontrakt i ako je potlam kakva falinga s mirnim srdcom more iti jeden ili drugi k velikomu sudcu, fletno najde tam pravicu, jerbo ovi kontrakti k jemu spadaju i on odmah suda napravi, da nije potrebno vu velikim poslu cēle mesece k sudo drkati i napravicu čekati.

Kamenar.

Iz slom. drobt. prevēl M. Kutnjak zvonar.

Za cara Justina koji je oko godine 1200. careval u Konstantinopolju, živel je ne dalko od Egiptoma medju gorami u tako zvanoj Febajdskoj dolini, u maloj siromasnoj hižici, sa ženom svojom i četvero nekake dečice, neki Ubog težak po imenu Eulogi, bil je po zanatu kamenar. Drobļenjem kamenja u tih berdinah služil je svakidanji kruhek za sebe ženo i deco. Bil je blaga duša, Bogaboječ potprliven čovjek i izredno milosrēdn od ubogih. Skromen svoj zaslužek još bi po mogućnosti delil takaj ubogim. Osobito putujućim kroz Febajsko dolinu. Nije bilo skoro dana da se nije koji to putnik navratil knjemu na noćiste a svakoga je veselo i gostoljubivo primio.

U onu vreme prebivaše takaj na strani Aleksandrije neki sveti pustinjač imenom Daniel. Taj Bogumilki čovjek kad bi putuval kroz Febajdsko dolino svakiput odpočival bi kod našega kamenara, koji bi mu opral noge i podvoril kako to već po svomu ubožtvu bilo jest moguće.

Neku noć kad bi po skromnoj večerjici ostala u podukšom pobožnom razgovoru, popita ga Daniel: »Nije li mu to razgovor u kom se nahadja odviše tegotno.« Eulogi mu odvrne: »Da je svojim Ubožtvom zado-

voljan i za sebe ne želi česa boljšega terši i žalosti ga samo u toliko, da bi rado drugim bogcem pomoćti kad bi bil bogateši. Deljenjem večega Almuštva moguć bil bi takaj više dobrih činov izpeljati i bogatiji postati za Nebesa.«

Nato mu Daniel obeća; kak brz se povrne u svoju pustinju da će odmah svoju molitvu podastrieti, pred prestolje Božje u to ime, da mu višnji podelji bogastva, na dobrobit drugih Ubožcev i da sebe žnjim može što više obogatiti za Nebo . . .

U jutro pako predi nek se raztanela još mu Daniel jenpot obećaje da neće prestat moliti za njega dok mu Svemogućē ne usliša molbe njegove.

I odmah na povratku u svoju pustinju postavi si dugo lestvu koja je imala 21 klin i sezala do Neba, po toj lestvi plazio on klečecolih kolēnah i trka na vrata Nebeska. I. j. on se kroz tri tjeđne neprestano posti i moli. Dok jedanput čuje božji glas od zgora: »Ne prosi Eulogiju bogastvu kajti to bi ne bilo njemu na zveličenje!« A Daniel odgovarja: »Gospodin u Bog moj! Taj čovjek tako je utvrđjen u dobrom, da ga nikaj od tebe odvrnuti nebi mogle. Ja se zato podufam svoju dušu za njegovu založiti, da on sebi podeljeno bogastvo za drugo nikaj nego za Zveličenje svoje duše hasnuval nebudē.«

»Neka se ti dakle izpuni kaj želiš!

čuje glas opet, a Daniel se nato razveseli, dobri Bog je vendar uslišal njegovu vruću molitvu.

Ravno onoga dana, kad bi Danielu posluhjnena bila molitva bil je Eulogi na drugom kraju Tebajdske doline visoko u gori hotēć nek veliki kamen od trgati od pećine zabija zaglozde u veliku poknju da mu sve pot teče iz obraza. Poknja se širi dalje i dalje već se kamenita gruda tresē. Još jedan udarac i — Rsk. odtgra se kamen takovom praskom i šumom stropašta se doli, kak da se je pol gore podro. A Eulogi zgrabi se za glavu, za oči, kajti tako se mu je zablisknula da misli već da ga je šibra u celo trefila i pol glave mu od trgala. I dugo još nije moguć prepoznati kaj se to dogodilo. U svitu sunca sve se svetli i blišči okolo njega belo i žuto po tleh, kak da je gdo celi voz Bilie spotri i raztresel po kamenju.

Teda negda razabere i spozna, da sno svetlo belo nije nikaj drugo nego srebernjaki a žuti pravi pravcati cekini koje sam Bog to zna, gdo? u onu veliku poknju nekada metnul je i ondē skrill.

Zabezknut stoji i gleda okolo sebe nekoje vreme domišli se i onoga večera, kad mu je pustinjač Daniel dal obećanje da mu hoće izprositi bogastvo od Boga. Spozna tu veliku ruku božju koja ga je ravno sim dopeljala do te neizmjerne sreće.

Balkanski boj.

Vu Albaniji su opet počeli srbi i montenegrovci naše vere ljudstvo preganjati i u-milostivno klati. Ovi na pol divji ljudi to zahtevaju od albancov koji su kršćenici, naj ostaviju svoju vero i naj preč stupiju na njihovu, tojest na rusko, koji su staroverci, ortodoksi. Ljudstvo, da si barem življenje obrani, presiljeno je svoju pravicu vero ostaviti. Ovi nenilosrdni dijaki skup natiraju ljudstvo i tak dugo je mučiju, bijeju i vu vozi je držuju doklam ali pogineju od muke i nevolje strahovitne, ili pak ostaviju vero.

Vu jedni obćini četiri sto ženskih i mužkarcev su vlovili i tak dugo su je mučili, doklam je polovica od velike muke poginula. Drugo polovicu pak su na falačke rezali jerbo ni su štelj vero ostaviti. Sve su je skonćali. Nazadnje je ostal jeden Palič zvani franciškaneer, kad je već od velike muke na pol mrtev bil, još je imal tuliko jakosti, da je mogel odgovoriti, da vero svoju nigdar nebude ostavil. Divjaki od srditosti na falačke su ga scćepali.

Nije turčin njim nigdar njihovu vero bautuval, na stotine lét su mogli pod njim služiti. Veru veruvati i po svoji veri Boga služiti. Sad su došli staroverci koji na Balkanu čistam očeu našu kršćansku vero uništiti.

Opet od srditosti črnogorci i Skutari varaša, gde mirni stanovnici stanujuju, tak strélaju, da su na stotine već življenje sgubili i skorom već celoga varaša sporušili svrhu toga jerbo nikak nemoreju zavzeti Skutari festunga.

Naš korman strogo zahteva, da naj mir daju varašu i naj se naravnaju s Essad bašom, da stanovnici moreju vun dojt iz varaša. Takodjer zahteva Austria-Magjarska, da naj mir postiju kršćenikom i strogo is troy naj podigneju proti tomu, kak su zaklali Palič svećenika i druge kršćenike. Nikita se je splasil i sve je obećal, da tak bude, kak Austria-Magjarska oče. Previdel je, da znami se borneš nije moći tak s lehka igrati.

Nato se ogledne na okolu dali ga nitko ne vidi i počne pobirati. Žuri se, kuliko jest moguće da bi do večera sve pobral. Večer puko skupa spravljenio ođnese na prilično sigurno mestu i skrje a sam odide domu. Molitva pako skojum je svako večer dovršio delo, taj večer mu je prvopot izostala.

Doma ne pove od toga nikaj, ne ženi ne deci. Zaspal ne celo noć. V zorju pako digue se i odide, a ne onoga kamna drobit nego svoje novce brojil. Brojil njih je dan na dan, po noći pako kad-kud ostal bi kod njih i stražil. Postal pako je od sad sav drugačen. Za delo više nije maril, oblačil se je fino popijaval i pohajkuval. Žena mu i drugi već se spogledavali nad njim: odkud njemu ovak more biti? Kad on to spozna da su ga vzore na piku, misli si kam bi se spravil. Imeniten gospodin moram postati i dalko nekam oditi u svet. U Konstantinopolj mene vleće, onde bude meni zarezala sreća. Kaj pak žena i Deca? Tu nek ostanu, kajti svi ti neotesanci bili bi mojemu gospodstvu posvud na putu. Zmišleno. Učmenjo. I jednoga dana nestane ga. Zniknul je od doma kak kafra.

Nekuliko danov po tom vidiju na Konstantinopoljskoj cesti četverovprežno elegantno kočiju. U njoj sedi u svili i žametu odjeven neki strani gospodin. Dovoživši se u Konstantinopolj sve se mu klanja i čini

Pet i pol meseca se je vitežko držal Drinapolj. Dvajstišestoga ovoga meseca popoldan ob jedni vuri došel je telegram, da su ga bulgarci strahovitim krvjom zadobili. Svaki falaček zemlje, kam jedenput človek stane, samu svelikom silom i skervjom su mogli zadobiti. Sukri baša do zadnje minute se je vitežki branil i kad je videl, da je već sve zgubleno išće nise je štel predati. Bulgarci ponoći su se navalili strahovitim jakostjom na Drinapolj i menšje verke jednoga za drugim su zadobili i vjutro je već Šipka zvani pešički regiment vu varašu bil. Po vulicah na potoke je tekla krv. Svako vulicu šturmu su morali zavzeti. Nazadnje su turčini pulfer magazine vu zrak pustili sobom skup.

Sofia, marcis 26. Vu čerašnji šturmi 8. tundsdivizija južne gradice je zadobila i medtem toga dvajsti štukov i osem mašin puških je zadobila, 800 turčinov su prijeli. Popoldan okolo tretje vure već su samu na 300 korakov bili od festunga. Proti jutri još jedenput su obćenio šturmu napravili i sad su zadobili na ishodni strani Aivasbaba, Aidsoglu, Kestelnik, Kurućesme, Citzi, Tabai, Topioli, i Kafkastabia festunge i sve štuke koji su tam bili. Bulgarci taki su se nastavili po ovih festungov i štem su vu takvu poziciju došli, da napre je bilo videti, kaj bude tomu kraj. Varaš se vu više mestah vužgali. Šturmu je sam Sadoff general vodil.

Drugi telegram tak govori: Plamen stoji ober varaša, kak morje. Bulgarski koleniki su vu varaš vdrti. Turčini su se soldačke magazine vužgali. Arzenali su vluft pustili. Poleg Janikbista male kasarne, špitale su vužgali. Strahovino se ogenj razširjava.

Zadnji dani Drinapolja. Okolo serdin november meseca su počeli bulgarci Drinapolja jurišati. Više tjednov su se mučili, da zadobiju varaša, ali Drinapolj je dobro bil pripravljeno i Sukri baša smed turskih generalov naj izvertneši zapovednik svigdar je pretiral bulgarce, kad su vu varaš štelj vdrti. Bulgarci su sad odlučili, da obkoliju varaša i sveškom stranjom vojske dalje budu išli.

komplemente. Po svomu slugu dade se razoglašiti za velikoga i bogatoga trgovca s imenom »Bazilli.« Odsede u najlepšom hotelu, dok si kupi sjajnu palaču uprav kraj carskih dvorova. U varašu nitko ga ne pozna. Pa kako. I njegovi sami domaćini jedva bi ga tu prepoznali, da to nije nitko drugi nego onaj prvšašnji ubogi, kamenar Eulogij iz Tebojske doline.

Nabavi si krasnoga pokućstva, najme si slugah i sluškinjah po njegovih sobanah sve se svielti i sjaji. Najme si i učitelja koji da ga naučava jezikal i potrebite izobraženosti da može obćiti sa gospodskim svetom. I ovak za kratko vreme dodje vstik samim i carskimi visokimi dostojanstveniki, koji rado ga pohadjaju, i primaju takaj njega u svoje dvore. Nije čudo da ovak dobjije i carsku službu od početka menjšu pa sve više stupajući po onom izrečju. »Gdo kotače dobro maže lahko vozi.« Pak je ovak Bazilli službu za službom sve više stupal. Dok nije napokom dorival se na najvišju točku visokog Nadvojvode na carskomu dvoru.

Iz ubogoga prvšašnjeg Eulogija postal je ovak bogat i zmoežen Bazilli. Iz poniznoga i pobožnoga kamenara ohol, gizdav, visok Nadvojvoda, koji bi sad u svom sjaju i veličanstvu iz dna duše i srca preziral sve siromake. A svojim razkalusenim životom prekašal sve Konstantinopoljske razvuzdance.

Decembra prve dane su već srbe morali za pomoć prositi, jerbo sami nisu mogli već nikaj začeti. Ovak poveksena vojska je zadobila Drinapoljskoga kolodvora i jeden res varaše preč Marica zvane ričke. Zatem su se bulgarci od ishodne i severne strani naložili, srbi pak od zahodne i južne strani. Doklam su v Londonu za mir razpravo deržali, bulgarci su dobro objačili svoje pozicije i vnogo municije pribavili. Od druge strani Sukri baša nije mogel spodrite bačće popraviti i više municije si pribaviti, jerbo čista je bil obkoljeni i ni mu je odsvuna ništi nikaj ni mogel na pomoć biti. K tomu pak mu je već municija i živis menjkal. Itak je zato Sukri baša s mirum pošiljal iskrene telegrame vu Konstantinopolj, da on i njegvi ljudi do zadnje kaple krvi budu branili varaša, makar korman i odpusti Drinapolja savezu. Pod raspravom vu Londonu najviše reč je svrhu Drinapolja bilo, jerbo savez niti čuti nije štel predi od mira, doklam Drinapolja ni dobi. Medtem toga se vu Konstantinopolju premenil korman i Enver bej je štel odsloboditi Drinapolja, svrhu toga velike šerege skup potegel vu Rodostu, ali nije mogel preč neprietelja vdrti. Takodjer i Sukri baša je višeput probal iz grada vun vdrti, ali niti on se nije mogel preč bulgarcov preseći. Vu varašu je glad vudril vun Sukri baša i njegvi soldati više tjednov su na konjskim mesi živeli, ali volju varaša braniti zato ni su sgubili.

Savez pred tjeden danom je odlučil, da na svaki način bude zavzel grada. Zapovedništvo je Savov general prijel preč. Takrekuć svakoga koraka samu strahovitim krvjom i municijom su mogli zadobiti. Obćeniti juriš se v nedelju ob polnoći počel. Štuki su od svih stranih strahoviten ogenj hitali na varaš. S grada su sdvojenu povračali ognja, ali već se je vidlo da neimaju dosta municije. Ob tretji vuri na ishodni strani su počeli šturmu s bajonetami. Turčini s dvojeno su se branili, ali nazadnje su itak morali odпустiti. Do jutra je terpela krvna šturma, onda su počinka dobili šeregi.

Bulgarci strahovito ljudstva su sgubili i samu na ishodni strani su mogli turske pozicije zavzeti. Turski štuki izverstno su strélali, ali itak su morali na ishodni strani dva festunge odпустiti, koje su bulgarci taki zavzeli.

Kad se denilo 23 broja Šipka pešički regiment je vdrl vu varaš. Turski soldati sdvojeno su se branili i na svakim voglu su krvno kupelišće složili. Strahoviten boj se počel po vulicah, ali to je već sve zabadav bilo. Sukri baše oroslanskoga srčca soldati ni su mogli već Drinapolja zabraniti. Sad su viteži se na smrt odsudili, rajsi kak bi živi se predali bulgarcom. Zapri su se vu turne gde su puškinoga praha držali i tak su se v luft pustili. To je zadnja vura bila turskim soldatom.

Vu Sofiji strahovito veselje je nastalo, kad je prvi glas došel, da je Drinapolj prepal. Po celim varašu su zastave nastavili, po vulicah su muzikaši igrali, puk je od veselja tancel. Pred kraljskom palačom i pred ministerium velike demonstracije su bile. Vesoliju se, ali još nezna niti jedna mati, kad dojde plač na red, jerbo kak se vidi na jezero i jezero lépi mladih bulgarcov nebude došlo više nigdar dimo.

Vnogo i vnogo bulgarske krvi se je preljal pod Drinapoljom. Drinapolj je sad zastalno njihov. Povjest bude uvěk znala, da turčini poleg velikih panamitov su sgubili svoje imanje vu Europi, ali i to bude

glasila, da poleg svega zla i neprilikih s velikim poštenjem su zaključili svoj život u Europi vu Drinapolju. Pet mesecov su bili nuter zaprti i makar su mnogo stradali i pomoć od nikud ni dobili, ni su sgubili vitezko srce i do zadnje vure, doklam je samu šteri mogel pušku vu rukah deržati, ni su se predali. Stojezer soldata je zadržal sam Drinapolj pet mesecov svojimi tridesiti jezer soldatmi. Samu vu negdašnjih pripovestih moći je to citati. Bulgarski račun su zišli. Mogli su znati, da Drinapolja budu zadobili či sdrugim ni, onda s gladom. Jeden varaš, koj je odsećeni od svéta, nemore se na léta hraniti

Drinapolja je XI. Konstantin sgubil 1449. leta i sad je stopram nazat opal bulgarcom vu ruke. Strahovitno krvi su aldurali bulgarci sad, da je Europa već itak odlučila, da Drinapolj mora njihov biti. Na jezero i jezero ljudstva je sad tam življenje sgubilo, kad bi turčini ravno sami bili morali vrata otvoriti, jerbo glada, koj je je već duže vremena trapil, nebi bili mogli duže deržati i preterpeti. Kad je glas počil vu Petervaru, da je Drinapolj propal, po svih cirkvah su zahvalnost deržali. I mi smu zahvalni, jerbo sad vidimu, da jednut itak bude kraj strahovitni krvoločnosti.

Iz Drinapolja izvanredno vnoغو zarobljenikov voziju vu Filipopolis, med kojemi je i kak se čuje Jusuf turski princ i puno nemških officirov, koji su pod turskom zastavom služili vu Drinapolju. Vu zadnji sturmi proti varašu nezmerno čuda ljudstva su sgubili bulgarci, na jezero i jezero su mrtvi scureli doli od turskih štukov.

Zavzeti Drinapolj vnoغو broji bulgarcom, jerbo to je bil najglasovitniš turski varaš vu Europi. Ober sto jezer stanovnikov je imal s med kojih je 50 jezer turčina bilo, druga polovica pak su grki, bulgarci, židovi, jermenini i cigani. Glavni varaš četiri biskupov, dva rabinerov i jednoga turskoga prvoga popa. Tu su stauvali turski sultani tak dugo, doklam je ni II. Mohamed zadobil Konstantinapolja. Vu zadnjim vremenu, turčini su takvoga festunga napravili vu Drinapolju, za kojega su tak mislili, da nig dar ga nebude ništi mogel zadobiti. Za vezda su njim bulgarci prekrizili ovu misljenje. Stém se je prehitil čeli boj. Sedemdeset jezer bulgarca i na stotine štukov koji su do vezda privezani bili k Drinapolju, žuriju se k Čataldži, da tam još jeden zadnji vudarac daju šbesenim turčinom. Bolgarsko vojno zapovedništvo se iz Dimolike vu Drinapolj preselilo. Ferdinand kralj je takodjer odmah vu Drinapolj odputoval i tam sam bude turskomu oroslauu Sukri baši nazat dal njegvo vitezko sablju.

Bulgarci su v nedelju i pred Čataldžom počeli odredjeni boj i od onda podjednoma štuki ručiju. Na čeli liniji traja strahoviten boj. Turčini se izvanredno jako braniju. 60 jezer bulgarca ide proti Karaköj. Tu su veliki šereg turčina našli i morali su nazat retirirati. Bulgarci su dvé jezero ljudstva sgubili, ali i turčini su strahoviten sgubiček imali

Već pet dana naj krvneši boj terpi pred Čataldžom i na turčine žalostni dani čekaju. Drugi vojni sbor je branil čataldžkoga kolodvora, bulgarci su se tak nanjega nasipali, da je s velikim sgubičkom moral počeći.

Džavid baša koj je od Janine na sever isel, s petnašt jezer soldatmi se je predal pri Skumbi zvanaj rički.

Naj noveši glas je s Konstantinapolja

došel i tak glasi, da su turčini morali i Čataldžo ostaviti.

Hamidie taborska ladja opet je pred San Giovanni di Medua došla i strahovitno je varaša štréjala tak, da ga je svega porušila.

Kak se vidi turčini su od kraja ni imali sreću, pak niti nazadnje neimaju. Kaj bude se sad s Turskim orsagom dogodilo, što bi to naprè znal. Tuliko se samu vidi za vezda, da vu Europi nebudu mogli nikaj si zadržati i odovut čistam se moraju po-brati nazat vu Aziju, odkud su došli. Vu odsnutrešnjim orsagu sigurno velike bune budeju, poleg kojih sultan i njegvi tolačnici, ako nebudu se fletno s orsaga se po-brali, lahko življenje s gubiju.

KAJ JE NOVOGA ?

— **Kralj.** Takvi politikuši, koji su minuće dane pred kraljom bili, tak predaju, da kralj već sdavnja se je ni tak dobro čutil i tak sdrav bil, kak je sad. Samu balkanski boj mu leži na srdcu i rad bi bil, da bi jedenput ovi komedji kraj bilo i da nas bojni stroški nebi nas dalje tak tskali. Kralj se nadja i tak misli, da već nebude duže vremena boj trajal, jerbo nepriatelji su već čistam odnemogli. Kralj svaki dan svršava orsačke poslje i koji do njega moreju, zaistinu se čudiju, da vu takvi starosti, kak more to sve obaviti.

— **Od glada je vumrala.** Farkaš Irén ipoljeki navučiteljica je istragu dobila, koja već dvé leti traja svrhu toga, jerbo je zločestu baratuvala sdecum i poleg toga roditelji su ni šteli decu vu školu poslati. Navučiteljica zadnje tjedne se zaprla vu sobu i nikomu se ni kazala. Sad je alispan odredil Kovač Endre doktoru naj ju privizitira ali je pri pameti. Kovač nije mogel vu sobu, jerbo je odsnutra zaklejana bila. Poslal je po šlosara i po žandaré i onak su odprli vrata. Kad su vu sobu došli, navučiteljica je ravno hmirala. Doktor njoj je odmah na pomoć bil, ali već je sve zabadao bilo, za pol vure je vumrala. Istraga je skazala, da nesrečna ženska od glada je vumrala, makar su vu jednim stoleku 110 korun našli.

— **Štellinga.** Vu Zalavarmegiju letos sveskupa 10193 dečkov bude na štellingi. Od toga na faktornjanski kotar spadne 940, na perlaski pak 900. Za kratko vréme budemo znali, kuliku su vrédni naši dečki, proti drugim.

— **Zadavila je svoju pucu.** Strahoviten dogodjaj se pripetil vu Algoggi občini. Jedna žena Šalomon Leopoldné je naglo obnoréla i zagutila je svoju dvajstiosem lét staro pucnu, zatem pak se na oblok obésila. V jutro kad je s marofa bližnjega jedna ženska mléko donesla, ona je prva spazila strahovitno tragédiju i odmah je prijavila žandarom. Kad su doktori došli, obedvu su već mrtve bile.

— **Horvatski sin, kakti ruski špion.** Vu Nagjvaradu su policaji vlovili jednoga dvajstipet lét staroga elegant obledenoga mladića. Velika sumlja je nanjega, da je ruski špion, ali niti réč je ni moći snjega dobiti. Tuliku su samu razvedili da Rosen Mihalj se zove. Kad su ga privizitali, svakojačka pisma s tajnami slovami napisane su našli prinjim vu kaput zašite. Ruske banjke prék trijezero korun su našli takodjer kod njega.

Nagjvaradska policija nije mogla nikaj snjega dobiti, zato su vu Budapešt ga poslali, gde su taki znali, da to je jednoga Zagrebačkoga bogatoga krcmara sin. Bogatoga

človeka déte zaran je na hudi put zašlo. Sve je vtegnol potrošiti, tak da je otec scéloom familium čistam doli došel. Mati mu sad za kuharicu je. Dečko je pred sedmimi létmi sniknul i obhodil je célo Europu i nazadnje se vu Ruskim nastanil. Tu se je s ruskimi officieri spoznal i tak je nastal svoje domovine izdajnik, ruski špion. Kad su to naglas dali Roseno, onda je valual, ali ni vnoغو. Samu tuliko je povedal, da vu Ujvideku i vu Zimonu je imal posla i kad je tam posla svršil odišel je vu Varad, da se tam počine. Prék su ga dali soldački oblasti.

— **Rešt za folišno vino.** Winterberger Adolf i Moškovitz Mor budapeštinski vinski trgovci su opet počeli s folišnim vinom manipulérati i kak pravo i izverstno vino su tržili peštinskim krcmarom. Ni su dugo mogli, fletno su je vlovili. Prvi je dobil za spomenek 500 korun strofa i dvajsti danov rešta, drugi pak 300 korun strofa i deset danov rešta. Bormeš su premalo dobili. Barem tak dugo bi je imali zaprte, doklam bi sami spili svoje izvrstno vino.

— **Prorok.** Farkaš Jožef je vekslina podpisal jednomu svojemu rodu na šesto korun. Minući tjeden je zišel vekslin, ali dužnik nije stel platiti i tak je kassa Farkaša tužila. Nadtem se je tak razzalostil, da je odišel vu gorice i tam se na jedno drévo obesil. Kad su ga našli već je mrtve bil.

— **Zločesta mačuha.** Jeden željeznički službenik od prve žene je imal jedno dvanajst lét staro pucno, po imenu Maričiku. Kad se je droguć oženil i zel je jedno dovicu, koja je takodjer od prvoga muža imala jedno pucno. Ženska je već od kraja odurjavala Maričiku, potlam pak ju je već vu božjem kipu ni mogla videti. Nekoji dan s vrho nekakvi penéz se je službenik poštrical ženom i srdito je odišel od doma. Na večer kad je dimo došel, vrata su zaklejana bila i tak je mogel je potri, da je vu sobu mogel. Na postelji je našel mrtvo déte, koje je na glavi dva strahovite plazère imalo. Pucno je mačuha s revolvera dvaput vu glavo strelila. Pucka je odmah vumrala. Na stolu je našel jedno cedulo, vu kojoj mu žena piše, da je sama mu strelila pucno. Po krvoločnosti je odejža i svojom čerkom k roditeljom i tam se zaklenula. Kad su žandari došli, da ju primeju, vu glavu se strelila i odmah je vumrala. Deca poštuje roditelje, doklam su vam živi, jerbo jaj onaj deci, koja očuha ili mačuho dobiju.

— **Smrt na muštri.** Vu Berlinu nove štuke su probali. Vnoغو visokih officirov je nazočno bilo pri štrélanju. Jedna kuglja, još ni znali kak se pripetilo, nazat se sprožila i oko štuka stoječe sve je plazérala. Jeden podofficir i jeden prosti kanoner su odmah na lice mesta vumrali, jeden pak na putu, kad su ga vu špital šteli spravili.

— **Vu vodu opadjeni aviatikuš.** Pramareri Pietro aviatikuš vu Lugano je vu zrak zletel, da prék Zürich zvane vode odleti. Okolo Cavalino občine motor se pokvaril i aviatikuš s velike visine je zesim skupa vu vodu opal. Odmah su na čuni na pomoć išli, ali aviatikuša su već nigdi ni mogli najti.

— **Strelil je oberlajntanta.** 13. pešičkoga regimenta jeden rezervist kaprol Pačag Jožef vu Tropau, kad su već smuštredimo maširali, hitro je stupil vu iz reda i od zadnje strani na smrt je strelil Schramek Mikloš oberlajntanta. Poleg velike srčbe je to napravil kaprol, jerbo sbog jedne službene falinge na raport ga je dal zapirati oberlajntant. Seguro na galge dojde.

Gabona árak. — Ciena žitka.

mmázsa	l m.-cent,	kor. fill.
Buza	Pšenica	20 00 —
Rozs elsőrendű	Hrz	14 00 —
Árpa	Ječmen	14 00 —
Zab	Zob	18 00 —
Kukoricza	Kuruza suha	16 40 —
Fehér bab új	Grah bel	21 00 —
Sárga bab	» zúti	16 20 —
Vegyes bab	» zmesan	15 50 —
Kendermag	Konopljeno seme	20 00 —
Lenmag	Len	23 00 —
Tökmag	Kostice	26 00 —
Bükköny	Grahorka	14 00 —

Sirolin
"Roche"

orvosilag ajánlva a légzőszervek mindennemű megbetegedése ellen.

tüdőbetegségek,
gégehurut,
szamárhurut,
gyermekek görvélykórja ellen.

Kapható minden gyógyszerárban.
Egy üvege ára 4 korona.

Hepp Ede, pekar Csáktornya

Rákóczi-utca híze broj 18. poleg Kraljevszkoga suda.

Ima takaj trgovinu od najbolše vrsti

♦ v a p n a. ♦

Koji treba za zidanje, može ga dobiti u svako doba. Doma pri njemu uz najfalešu cieniu. Koji treba cielei vagon dobi vapno čisto fal. Tržim takaj razciepana suha bukova drva na vāgu.

MONTRE ZENITH

PRECISION ELEGANCE

Elsőrangú pontos óra!

Egyedüli elárúsítóhely:
Pollák Bernát
órá- és ékszerésznél
Varaždin

Riváló finom asztali alma

a legnemesebb, legtartósabb minőségben szállít kilogrammonként 35 fillérért. Egy 5 kilós postacsomag K 20

Max Pauly Redacteur, Köflach (Steierország)

Rum kiváló minőség, lit. à K 130 és feljebb.
Szilviorium nagyon jó, lit. à K 140 és feljebb.
Törköly pálinka lit. à K 140 és feljebb.

Kapható:
Kochsinger M. és Fiai cégnél
Csáktornya.

Rum jako fini, liter od 130 K višee
Slivovica jako dobri, liter od 140 K višee
Tropieca žganica, liter od 140 K višee

Dobiva se pri:
Kochsinger M. i Sinovi firmi
Csáktornya.

333/1913. szám. A DRÁVADIÓSI KÖRJEGYZŐTŐL.

Hirdetmény.

Drávaollár község képviselőtestületének 2/ü. 1913. jkv. 9. sz. határozata folytán kihirdettedik, hogy a község határában gyakorlandó

vadászati jog

1913. évi augusztus hó 1-től 1919. évi július hó 31-ig terjedő 6 (hat) évre a drávaollári községi bíró házában 1913. évi május hó 8-án d. u. 3 órakor megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek bérbe fog adatni.
Feltételek a körjegyzőségél megnézhetők.

Drávaollár, 1913. március hó 20. **CIRA SÁNDOR** körjegyző.

felséges ízű fehér vagy aransyárga csemege mézet

5 kg-os csinos postadobozokban 10 K szállit bérmentve a „MÉH“ a magyar méhészek értékesítő szövetkezete, Budapest, Váci-ut 108 af. Szakkérdésekben díjtalan felvilágosítás!

akác, gledicsia

Beszterczei szilva, kajszin-baraczk.

oltott gyümölcsfát vadonozot, akác és gledicsiat 100.000 számba képes küldeni.

Unghváry László faiskolaja Cregled.

Az emberi kéz mint sérvkötő

SENSATIÓS TABÁLMÁNY!

Kérjen ingyen prospectust!

Zárt borítékban portómentesen küldi

POLLITZER SÉRVAMPULATORIUM

speciális orvosi rendelőintézet

BUDAPEST, VII., Rákóczi-ut 10. Főemelet.

Eladó birtok.

Egy 7 1/2 hold ezántőföldből és 7 1/2 hold rétből álló ingatlan a tulajdonos betegsége miatt eladó.

Az épületek mind téglából építve. Az udvarban egy motorüzemű malom, azonkívül van még egy teljesen új motor.

Papócsi Imre Rovisőce (Belovár mellett).
vasúti- és posta állomás.

Oglas.

Prodajem svoj cielei posjed, sastojfi od 7 1/2 rati, od toga ima 7 1/2 livade i sve zidano stanje, u dvorištu dobro idučli motorni melin, osim toga još jedan novi motor, do sve prodajem radi bolesti uz jeftinu cieniu. Koj želi kupiti, neka se najavi kod vlastnika:

MIRKO PAPOČI ROVIŠĆE, (kod Belovara).
Želj. postaja i pošta.

332/1913. szám. A DRÁVADIÓSI KÖRJEGYZŐSÉGTŐL.

Hirdetmény.

Drávadiós község képviselőtestületének 2/ü. 1913. jkv. 7. sz. határozata folytán kihirdettedik, hogy a község határában s a közbirtokosság érdekében gyakorlandó

vadászati jog

1913. évi augusztus hó 1-től 1919. évi július hó 31-ig terjedő 6 (hat) évre a körjegyző irodában 1913. évi május hó 7-én d. u. 3 órakor megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek bérbe fog adatni. Feltételek a körjegyzőségél megnézhetők.

Drávadiós, 1913. március hó 20. **CIRA SÁNDOR** körjegyző.

ÉRTESÍTÉS

OBZNA NA

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, hogy április hó 15-én, helyben a **Deák-utcai NEUMANN S. festő-féle házban** egy

Sreću imam pošt. občinstvom na znanje dati, da apriliš 15-ga dana budem na Csáktornya, u **Deák-ulici, vu NEUMANN S. farbar** zvanoj hiži jednu

uri- és női divatárúházat

gospodsku- i gospojinsku

nyitok. Mindennemű férfi- és női divatcikket, férfi- és női szabókelléket, fehéreneműt, általában minden e szakmába vágó cikket kitűnő minőségben és dús választékban raktáron tartok :::::

modaskladištu odprel. Svakevrstne gospodske i gospojinske modapredmete šnajdarske potreboće, biela roba, u obće sve u ovim struku padajuće predmete u izvrstnim kakvoćim i u velikim izboru držim na skladištu :::::

A n. é. közönség szíves partfogását kérve, biztosíthatom a legpontosabb kiszolgálásról :::::

Osjeguravam pošt. občinstvo, da izdvorbu budem točno svršil. Srdačno zaštitu prošeć, ostajem s podpunim štovanjem

Teljes tisztelettel

Berger Simon.

Berger Simon.

Óriási hibát

követelt el az, aki nem volt óvatos és csúszos, köszvényes bántalmat, szúrás, szaggatás, hasogatás, nyílalás, derék- és hátfájás, rheuma, csontfájdalmak stb. ellen a valódi

Kriegner-féle REPARATOR helyett, holmi utánzatot használt.

Sürgősen ajánljuk minden rheumás betegnek és mindenkinek, aki fónyi lájdalmakban vagy hülés- és légvonat okozta bajokban szenved, hogy azonnal használjon valódi

Kriegner-féle REPARATOR-t,

melyet kizárólag csak a

KRIEGER GYÓGYSZERTÁR, BUDAPEST, KALOIN-TÉR

készít, tehát ide kell címezni a rendelő levelet.

Egy kis üveg 1 korona, nagy üveg 2 korona.

Postán 5 kis üveg bérn. entve 5 korona

vagy három nagy üveg 6 korona :

Ez a régi kitűnő gyógyszer minden sósóborszesznél jobb, mer már egyszeri bedörzsölés után is gyógyít és nemcsak csillapítja, hanem pár nap alatt meg is szünteti a fájdalmakat.

A Budapesti Asztalos Ipartestület védnöksége alatt álló

butorcsarnok

szövetkezet

mint az Orsz. Közp. Hitelszövetkezet tagja, Budapest, VIII. József-körut 28. Bérkocsis-utca sarkán, Budapest, VIII., Öllői-út 18. alando

lakásberendezési kiállítása

nyitva reggel nyolc órától este nyolc óráig. Beléptidij nincsen.

Levelező-lap ujdonságok

művészi kivitelben nagy választékban kapható:
(Fischel Fülöp) STRAUZ SÁNDOR
könyvkereskedésében.

Kiváló új fajborok!

Meghívás.

Ö borok nagy választékban!

Visontai és Mátrahegyaljai Szőlőtelepek Borértékesítő Részvénytársasága

Elnök: Nagyméltóságu Dr. KÁLLAY ZOLTÁN v. b. t. t., Hevesvárm. főispánja.

Igazgatóság székhelye: **GYÖNGYÖS**, (Fő-tér, Lubyház, Új bankpalota.)

Postafiók 1. sz. — Telefon 99. sz. — Sürgőnycim: Visontamátra.

Ö 1908-1911. évfáratu és új fajborok.

Pecsenye, csemege, szamorodni és aszu-borok.

Hazánk legnagyobb termő hegyi oltvány szőlőtelepei: Beültetett terület 540 hold. Évi termés 12,000 Hlt.

A t. vendéglős urakat meghívjuk szőlőtelepeink pincészetének megtekintésére, szükségletük méltányos árbani, idejekorán való biztosítása céljából.

Borfajok: Mézes, Ezerjő, Rizling, furmint (Som), Dárslevelű, Muskát-Otonell, Chasselas, Kővidinka, Pozsonyi, Erdei, Mustos, Madelaine, Kadarka, Otello, Oportó, Burgundi, Kabernet.

Zala-, Vas- és Somogy megyei képviselét:

POLGÁR DAVID ÉS TÁRSA urak, Budapest, VII., Frangepán-u. 12.